

De zin van Micky Hoogendijk

Micky Hoogendijk: ‘Het is voor veel mensen een verdrietige periode, maar voor mij is het een cadeau’

Micky Hoogendijk: ‘We hebben allemaal angsten, maar ik mis het gen voor bang’. Beeld Brunopress

In tijden van corona vertellen meer en minder bekende Nederlanders over hun persoonlijke leefregel of inspirerende zin. Vandaag Micky Hoogendijk (50), kunstenares.

Lodewijk Dros 17 mei 2021, 18:06

“Welkom in *the middle of nowhere*. Na jaren in de Verenigde Staten wilde ik terug naar Nederland en ben ik neergestreken in een oude, verbouwde

boerderij buiten Hoogeloon. Als ik woon waar ik anderhalf uur moet rijden om ergens te komen, dan word ik niet gestoord en stoor ik mezelf ook niet met leuke afleiding. Nu kan ik op mijn werk focussen.

Sinds een jaar of acht wordt mijn werk op internationale beurzen getoond en sinds corona ben ik niet alleen fotograaf, maar ook beeldend kunstenaar. Ik had mezelf voor mijn vijftigste verjaardag een cursus cadeau gedaan, ik wilde 3D gaan werken, met mijn handen. Foto's blijven plat. In Frankrijk zou ik een maand lang leren boetseren. Toen sloten de grenzen. *Fuck it*, dacht ik, dan pak ik zelf wel ijzerdraad en klei. Drie maanden later heb ik mijn eerste bronzen beelden verkocht.

Kijk, hier zie je er een van. Het is een soort familie-opstelling, volwassenen en kinderen, net wat je erin wilt zien. Het is ontstaan tijdens corona, ik kon nergens naartoe, zocht verbinding, had huidhonger. Dat zit in dat brons.

Ik wil er graag mee door, het is een parel. Mijn moeder zei: 'Het leven is je oester' – daar zit een parel in. Je mag alles doen wat je wilt op de wereld, zien, ruiken, aanraken, de hele aarde is jouw speelparadijs. Ze zette al mijn zintuigen open."

Aanklooien

"Door de jaren heen kwam ik nog een aansprekende zin tegen, de slogan van Nike, *Just do it*. Ik ben het gaan doen, dat boetseren. Gewoon wat aanklooien – ik weet niet of je dat moet opschrijven – en maar zien wat het wordt. Om de zoveel jaar wil ik mezelf iets nieuws aanleren, omdat je dan als een kind ergens instapt, ongehinderd door kennis.

In het woonhuis naast mijn atelier heb ik een expositieruimte ingericht, een eigen galerie, want hoe vaak kun je anders je werk tonen? De fotoserie die

er nu hangt, heb ik in september gemaakt. Ik had gedroomd over een vrouw in een desolate setting en vroeg me toen ik wakker was af: waar is dat? Het was de Waddenzee.

Daar zijn we vervolgens heen gezeild, op de laatste mooie dagen van de zomer. Ik maakte er *The Meetings Of The Waters*, met vijf naakte vrouwen die bij eb over zandplaten lopen. Waar kan dat nog, zo vrij en naakt rondlopen?

We hebben allemaal angsten, maar ik mis het gen voor bang. Ook toen ik in het Amsterdamse uitgaansleven – discotheek Richter – zag wat je als 18-jarige niet hoorde te zien, ging er niets fout. Ja, er is weleens wat misgelopen (de bomaanslag op haar en haar toenmalige man Rob Scholte), maar daar had ik geen invloed op.”

Eigen bubbel

“In het buitenland ben ik meer Nederlander geworden dan ik ooit was geweest. Ik ben zo blij dat ik hier ben, ook met al die regeltjes hier. Ik heb er geen last van, dat komt ook doordat ik in mijn eigen artistieke bubbel leef – wat trouwens een prima voorbereiding was op de coronaperiode met die opgelegde bubbels. In de stilte van corona heb ik dit allemaal kunnen maken. Het is voor veel mensen een verdrietige periode, maar voor mij is het een cadeau. Net als veel van mijn creatieve collega’s ervaar ik deze tijd als een zegen.”

Lees ook:

‘Ik hoop dat ik tot mijn tachtigste kan blijven acteren’

Micky Hoogendijk is nu beeldend kunstenaar, maar begon als actrice, onder meer in Goede Tijden, Slechte Tijden. Ook speelde ze toneel.